

Voortgaand op alle negatieve berichtgeving de voorbije maanden zou je onze sector verdedigen kunnen zien als een verloren zaak. "Wat lopen jullie ganser dagen te doen in Brussel?" krijgen we de laatste tijd wel eens te horen. Voortgaand op de onlangs opgelegde moeilijk werkbare mestwetgeving zou een mens zich wel eens durven afvragen of er wel nog naar ons, de boerende boer, geluisterd wordt. Wanneer achteraf blijkt dat onze opmerkingen en suggesties, voorafgaand aan de stemming van dat dossier, alsnog de bovenhand halen en bijgestuurd wordt, dan weet je dat je werk niet tot niets geleid heeft. Wanneer we nu zien wat zich in Nederland afspeelt met hun stikstofregeling en door Vlaamse opiniemakers zeer vlot de link gelegd wordt naar Vlaanderen, dan weet je dat we er straks weer vol mogen tegenaan gaan om te wijzen op hoe de vork precies aan de steel zit bij ons wat betreft de aanpak van stikstofuitstoot vanuit de landbouw. Het blijft een eeuwig durend verhaal om uit te leggen wat en waarom we bepaalde dingen

doen of niet doen en waarvoor we ook jullie steun, als lid van de organisatie, verder nodig hebben. Het gebrek aan kennis van onze sector bij de jonge mensen onder de vertegenwoordigers van milieugerelateerde middenveldorganisaties en niet-gouvernementele organisaties of door het ideaalbeeld dat ze hebben over de kleinschalige landbouw zorgt vaak voor moeilijke discussies. Dag in dag uit moeten we uitleggen hoe een landbouwbedrijf anno 2019 gerund wordt en dat de regelgeving en het Europees beleid ons ook wel geduwd heeft in de richting van een zekere schaalvergroting. Een begrip dat bij velen onder hen vandaag de dag de haren doet rijzen maar dat, in alle bescheidenheid in een mondiale en zelfs Europese context, weinig voorstelt. Zo leert een analyse van de grootte van de landbouwbedrijven in Vlaanderen in vergelijking met de ons omringende landen, dat we hier kleinschalig bezig zijn en bijna uitsluitend op familiaal niveau blijven werken. In onze sector geldt in geen geval dat de uitzondering de regel bevestigt, zeker niet qua bewerkte oppervlakte, noch qua dieraantallen per bedrijf. Vlaanderen op zich blijft ook een speldekop groot op de Europese kaart, maar we zorgen met onze sector wel voor een substantiële bijdrage aan de Europese voedselproductie door onze doorgedreven kennis die we met een minimum aan input kunnen omzetten in kwalitatief voedsel. Vlaams voedsel dat over gans de wereld gewild is en gewaardeerd wordt, tot spijt van wie het benijdt. Wie schrijft of zegt dat onze natuur eraan kapot gaat nodig ik graag uit om eens de laarzen aan te trekken en mee op pad te gaan om langs te gaan bij de vele collega's boeren en tuinders die elke dag mee zorgen voor ons dagelijks brood en al wat erbij hoort.

Wie 's morgens zelf nooit de overall en werkschoenen aantrekt om met zijn dieren of planten aan de slag te gaan, die weet meestal niet waarover hij praat wanneer hij onze sector regels oplegt of wil doen opleggen. Stedelingen die zelf amper een balkonnetje met een paar plantjes erop hebben als hun eigen groen plekje op de wereld, komen maar al te vaak vertellen wat wij moeten doen op ons platteland om de natuur te redden. De impact van klimaatveranderingen en temperatuurstijgingen worden maar al te graag opzij geschoven. Het zal wel door de boeren komen... Of er nu elke dag meer transport of uitstoot komt vanuit de industrie of huishoudens, het zal wel door de boeren komen... Meer respect en meer inlevingsvermogen zouden niet misplaatst zijn. Zelfs in tijden dat voedselzekerheid hier bij ons geen issue meer is, blijven we elke dag slaafs onze nek uitsteken, weersrisico's dragen en onze portefeuille buiten leggen om iedereen, hier en elders in de wereld, van voldoende eten te voorzien. Dag na dag, droog of nat, warm of koud.

Ons syndicaal werk om ervoor te zorgen dat er respect getoond wordt voor wat jij en ik als land- of tuinbouwer elke dag doen, voedsel produceren en het platteland levendig houden, had en heeft duidelijk zijn bestaansreden echt nog niet verloren. Daarom, niet plooiën en doordoen is ons motto. Wij blijven hameren op het belang van een eigen Vlaamse performante landbouwsector en blijven in al onze contacten in Brussel wijzen op de maatschappelijke rol die wij spelen, elke dag opnieuw.

's Morgens, 's middags en 's avonds zitten we immers in ieders bord, willens nillens.

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

www.absvzw.be

Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. 015 45 12 28 | Fax 015 45 12 08